

VESZPRÉMI SZILVESZTER

Fő utca 1.

Amikor apámnál lebontottuk a melléképületet,
alig maradt téгла egészben.

A törmelékeket talicskával hordtuk egész nap,
mert egy nagy pajtát elhordani és beszántani
mégiscsak munka.

A sittel kitömtük a földút lyukait,
mert építeni már semmit nem lehetett belőle.
Amíg az eső össze nem mosta a földdel,
addig legalább lehetett újra járni rajta,
így mégiscsak ért valamit.

A dédpapa szerint azt a pajtát vagyonos németek
egyszerre építették a házzal vagy száz éve.
Talán a téglák is ugyanazok, meg a kőműves veritéke,
nem csak az utcafront felé kidolgozott padlásszellőzők.

Szép épület volt, a faluvégi nagy telken.
Bár itt kezdődött a számozás,
a betonút még évtizedekig nem ért be idáig.
Így éltek: nagy pajta, állatok, kert,
csend, amit csak a hisztijeim szakítottak meg.
Innen indultam, és ha apám háza is összedől,
új utakat kell majd keresnem.

Dolog

Egymással szemben ülünk a két fotelben,
kicsavart testtel nézzük az ablakot
és a fenyőt előtte, ahogy a nagy szél löki.
A törzsét látjuk, ahogy nem áll meg sosem.

Azt mondd mindig, hogy ez lehetne egy metafora is.
Én pedig nem mondom el, hogy lövésed sincs a metaforáról,
pedig jó lenne útravalóként hagyni valamit,
ha mégis elállna a szél és esetleg indulnál.

Talán azt kellene mondanom, hogy minden lehet metafora,
például, hogy a fotel kiürül, miután elmész,
vagy hogy megint ideje volna rendbe tenni a kamrát,
mert mindig csak bedobálom oda a dolgokat.

Gömböc

Annyira kövér vagyok,
hogy a farzsebemben elfér
egy közepes méretű Biblia.
Akkora a fejem,
hogy a kontyban megakad a rózsafüzér
és kitépi a hajszálaimat.
Már csak morzsolva vetem a miatyánkokat
meg az üdvözlégyeket magamba,
hogy majd teremjenek.
Pedig terméketlen vagyok,

mint apám meszelt talaja,
ami egyébként is savas.

Mindig nálam lehetne
apám közepes méretű Bibliája.
A rózsafüzérét sem hordom,
kívülről tudom már.
Azt kértem, tanítsa meg olvasni,
egyedül nem érteném a titkokat,
pedig gondolkozni akartam a nagyistenen,
hogy megteremjen bennem valami őbelőle,
ahogy a pap bácsi mondta.
Apám látta, hogy olyan vagyok, mint a meszelt talaj.
Hogy megtartom magamban a dolgokat.
Hogy más a pH-m. Azt mondta.
Nem 5.5-ös, mint a babasamponé.
Nem kímélő.